

Melancolie de Decembrie

Mahok Valeria

Ninsoarea cade peste toate,
Acoperind orașe,sate,
Cade și peste casa mea...
Că iarna-i grea, sufletul greu,
Ca multe alte, ca multe alte.

Troznesc toate în jurul meu,
Gerul tot a încremenit,
Cum am încremenit și eu,
Iubite când mai părăsit,
Lăsându-mă în singurătate.

Bat sărbătorile la ușe,
În casă e cald și e curat,
Dar este gol al nostru pat,
Cum l-ai lăsat, cum l-ai lăsat,
În casă a prăjituri nu mai miroase
Ca altă dat, ca altă dată.

Noroc că mă susțin nepoții,
Pe care nu i-ai cunoscut,
Lugeri cerești, flori pe pământ,
Minuni în dar din darul sfânt,
De i-ai fi cunoscut iubite,
N-ai fi murit așa curând,
N-ai fi murit.

Parcă v-ați înțeles cu toții
Să mă lăsați în largul meu,
Gerul sufletului îi greu,
Prea multă liniște-i în colțuri,
Noroc cu bunul Dumnezeu,
Că el vă ține acum locul,
Întotdeauna când mi-e greu.

Pereții casei i-am ticsit
Cu chipul vostru odihnit,
Tablouri multe în infinit,
Că v-am iubit pe toți ai casei
Cum n-ați știut,sau n-ați simțit,
Vă cer iertare la infinit,
De v-am greșit, vă cer iertare.

05-12-2019